

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3779/2020
18.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Гордане Цакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Живадин Станковић, адвокат из ..., против тужених ЈП ПЕУ „Рембас“ из Ресавице и ДДОР „Нови Сад“ из Новог Сада, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3023/19 од 14.01.2020. године, у седници одржаној дана 18.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3023/19 од 14.01.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3023/19 од 14.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу П 34/19 од 16.05.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца који су тражили да се тужени солидарно обавезу да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због смрти блиског лица, сада пок. ГГ, исплате сваком тужиоцу износ од по 600.000,00 динара, укупно 1.800.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате. Другим ставом изреке, обавезани су тужиоци да солидарно исплате туженом ЈП ПЕУ „Рембас“ из Ресавице на име трошкова парничног поступка износ од 11.310,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3023/19 од 14.01.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужилаца за накнаду нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због смрти блиског лица уз закључак да је потраживање тужилаца застарело сходно одредби члана 376. Закона о облигационим односима, а да исплатом осигуране суме 31.07.2007. године није дошло до прекида застарелости, имајући у виду природу исплаћеног потраживања. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована побијана другостепена одлука, Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени законски услови за изузетну дозвољеност ревизије, које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Осим тога, примена одредбе члана 387. и 392. ЗОО је довољно разјашњена у судској пракси и зависи од чињеничног питања сваког конкретног спора, а тужиоци у ревизију нису доставили одлуке другачије садржине.

Стога нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, са којих разлога је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 29.07.2009. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 1.800.000,000 динара. С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**